HELSINGIN YLIOPISTON KIRJASTO
KOTIMAINEN
OSASTO
1938
839

In Memoria. Thor Alopaeus.

I militär angelägenheter var jag till General Man nerhe heims hufvudkvarter i St: Michel. Då jag återkom var Thors tillstån hopplöst. Jag stannade hos honom till slutet. Stundom yrade han och talade då om kulsprutor som vid fiendens anfall ice funktioneradeo och fiendens anfall, men för det mesta var han vid sans. Han bad m mig tacka Finn för ett nyligen anländt kärkommet bref, som han nu Schaderkåda Lundberg. På hans anmodan skref jag vid hans säng till

Brander och Lundberg att de skulle tillvarataga hans vapen, synner ligast hans winchester gevär som blifvit skadad af en kula och et gammalt Berdan gevär som han tagit af en "röd" och tänkt gifva åt Finn. Mig bad han skaffa patroner dertill så att äfven Finn skulle ha sitt eget gevär.

Från sin sjukbädd kunde Thor se ut öfver järnvägsbanken. Det ena militärtåget efter det andra passerade inriktning mot Elisenvaara. Det gladde Thor ,nu blir Viborg snart taget. Få se, spor de han huru det är med våra egna där. Jag berättade attvår kunskapare berättat att onkel var på sjukhuset och utan fara. Thor berät tade att han af en fru Klubb hört att onkel john och faster Milli voro friska. Så sporde han om jag viste om Feirings, Jo jag hade e ett brefkort af Harri från Sverge, der han berättade att alla lefde allt som oftast räckte jag honom en läskande dryck att svalka hans feberheta tunga. Om alla de egna talade vi, men om flere hade vi ej hört något.

Natten var smärtfylld, men Thor klagade ej, endast frå gade han flere gånger " komma vi då ej snart hem" så vaknade han till sans och sade "ack ja vi äro ju i Nyslott" .

På morgonen då jag såg att Thors sista timme snart skul le slå, tackade jag honom för hans visade stora mod och tapperhet att ofra sitt unga lif för det som är högst på jorden, för fädernes landets frihet ,för rätt ochordning. Häraf blef han glad och bad mig om tillgift för att han ej alltid varit så som han bortvara.

Thor var vid sans nästan hela tiden. Ungefär 5-6 minute före sin död frågade han: Om jag kunde se det långa tåg afmän som tågade här förbi? Då jag svarade nekande sporde han "hvarför ser j jag dem? Jag svarade "det är dina kamrater som tåga förbi.--Ja sva rade han,--nu -orkar--jag l ej --mer -- få dörren -- igen -mel- lan dem --ovh -mig-?-,jag -- måste -- följa --dem -,adjö. Jag böjde mig ner öfver honom och kysste hans panna som redan var kall och läste vår aftonbön .Sedan vände jag mig till de tvenne and ra sårade krigarena som bodde samma rum ovh till sjuksköterskan och sade: Muomio - Kuolon Majesteetti lähenee. Den snyftande sjuk sköterskan knäböjde och vi andra stodo i hunörställning då Thors ande lugnt och smärtfritt lämnade kroppen.

Den blomsterbukett jag kunde få i Nyslott satte jag på kulhålet invid det genomskjutna hjärtat. I en hvit vacker kista hämtades Thors stofthydda hem till Nordavala der den blomsterprydd af egna och vänner. Den 24:de April jordfästes i Nordavala kyrka 7s frihetskrigets hjältar. Innanför altaret voro under militära hede dersbetygelsede blomsterprydda kistorna upp ställda med Thor i mitt ten. Bland de stupade var hans kamrater från Kirjavalahti och folk- skole läraren derifrån höll ett rörande afskedstal till de osjälf- viske som för andras lycka och väl gladt gifvit sitt lif och blod Sedan

jordfästningen förrättats i kyrkan, bars kistorna med famer i spetsen genom militär spaljé till lik vagnarna. Såväl infanteri s som kavalleri eskorterade de fallne hjältarne till deras sista hvilorum. Under salut och sänkta famer medförtes Thors stoft i

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΙΣΑΓΩΓΗ
1932
839

familie grafven der han hvilar vid sin mors och brors sida. En sångkör sånghör"sjöng bl. andra hans mors älsklings visa "tunti lasta tuotuonelahan"

På grafven nedlades många kransar af vänner och bekanta På den krans band som far och syskon nedlade var på bandet Thorsfa favorit stof "Horjailla vanhana en sois,
Mutt'nuorra lämminnä jos vois
Maameestä kuolla,kas se ois,
Jaloa ihanaa.

Från regementchefen anlände telegram med beklagande af d den förlust familjen,regementet och landet lidit genom Thors hjältedöd.

På sin dödsdag blefThor upphöjd i militär rangoch erhöl underofficers grad,ehuru stadfästelsen från arme chefen ankom förs den 28:de april.

Då frihetskampen var öfver och regementet förlagd i garnision ,höll regementchefen middag för sitt regementes bataljonsoc och kompani chefer. De första talen höllos till de stupade kamrate ternas minne. Till Thor talade hans bataljons chef Jägarkaptenen Urho Sihvonen,Han talade om huru Thor var tapper ,alltid den främsta i strid ,alltid färdig tillstormning,en utmärkt skytt och saknad af alla afhållen kamrat.Stående tömdes minnesskålen för Thor och bataljonsadjutanten Heikki Chatelain krossade sitt glasm med orden:"ingen må vidare dricka ur det glas som tömdes till den tappre kamraten
Thor Alopaeus minne."

HELSINGIN YLIOPISTON KIRJASTO KOTIMAINEN OSASTO 1938 839

HELSINKI